

et ikke kan støtte det fremsatte beslutningsforslag.

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):
Hr. Karsten Nonbo som ordfører.

Karsten Nonbo (V):

Af hensyn til historieskrivningen vil jeg fortælle, at Venstre og De Konservative fremsatte det her beslutningsforslag den 31. oktober 2000, og jeg skal da i hvert fald også være den første, der vil kvittere for det forslag, som regeringen har fremsat, og den handlingsplan, man har lavet, fordi den indeholder noget af det samme.

I den står, sådan som jeg læser det, at det er en central opgave for den hurtigtarbejdende ekspertgruppe at udvikle en særlig ungdomssanktion. En sådan ny sanktionsform bør kunne anvendes både af anklagemyndigheden og af domstolene som led i det almindelige strafferetlige system.

Det vil jeg godt kippe med flaget for. Det er da en god ting, og hvis man vil lade vores beslutningsforslag indgå i disse overvejelser, så synes jeg, at vi kan nå hinanden, og så er vi godt på vej.

Jeg synes, det var et par yderst afmålte ordførertaler. Det, jeg måske ligesom havde frygtet at man havde harceleret lidt over, var, om vi ville skære alle over én kam og sætte alle ind med det samme. Der vil jeg meget kraftigt pointere, at det, det drejer sig om, er at få en mulighed for, altså et nyt værktøj til, at få nogle straksdomme.

Beslutningsforslaget er møntet på ganske få mennesker i hele landet – de få mennesker, som er helt uden for pædagogisk rækkevidde, altså dem, der som sådan ikke er behandlingskrævende, dem, der simpelt hen bare giver hele systemet fingeren hele tiden. De er allerede kendt fra skolen og fra skolefritidsordningen, i socialforvaltningen, inden de starter deres kriminalitet, og det er helt klart og forudseeligt for lærerne og pædagogerne, at de unge ikke lader sig stoppe, første gang de møder politiet. For dem er det at blive anholdt bare en ny barriere, som skal overskrides, og igen konstaterer de, at der ikke var nogen større konsekvens. De bliver sigtet, de bliver afhørt, og de bliver løsladt inden for 24 timer. Sagsbehandleren fra kommunen er med, og sagsbehandleren siger: Det her er altså et problem. Kom ned til mig torsdag i næste uge, og så må vi få klaret det her. Men der kan altså laves meget kriminalitet på den uge.

Den typiske videre løbebane er jo så, at man udvider sit repertoire med lidt butikstyveri. Man går videre til indbrud i spejderhytten, i ishuse og i børnehaven, og så, da der stadig væk ikke sker så meget, så stiger man op på sin karrierestige og tager lidt udhuse og beboelser til sidst, fordi der ikke rigtig er sket noget endnu.

Det værste af det hele er, at den her person har et jubelkor bag sig, som han går hjem og fortæller, at der ikke sker så meget, og han trækker så de svage med sig, og dermed gør vi ham reelt en bjørnetjeneste.

Hvis vi udviste konsekvens, hvor vi fastholdt ham første gang, var der mulighed for, at vi kunne få sat noget i værk. Vi fik ham ind, vi fik ham dømt, og imens han så var inde de par dage, havde socialforvaltningen en mulighed for at finde frem til et videre behandlingsforløb, hvis det var det, han trængte til. Samtidig havde han med det samme fået gjort op med sin fortid i stedet for at samle til bunke. Og jeg mener ikke, at det er den store juridiske videnskab at idømme en kort frihedsstraf for første forhold, når bagatelgrænsen er overskredet.

Vi har jo i forvejen det her juridiske beredskab, som vi alligevel bruger i grundlovsforhør, og har man ikke andet end en eller to sager, så er det muligt at overskue meget hurtigt.

Det modsatte problem er netop, at vi får mange sager, fordi vi venter for længe, og mens vi arbejder med de mange sager, hvor politiet skal ud og foretage afhøringer, snakke med dem, det er gået ud over, snakke med forsikringselskaber osv., så har lille Jokum lavet en hel masse nye forhold, som så også skal berammes og gøres klar. Det vil sige, at vi kommer til at halte bag efter ham.

Men jeg vil meget kraftigt pointere, at det er et redskab, som, sådan som jeg ser det, kan være et slags idékatalog til den arbejdsgruppe, som justitsministeren har nedsat, så man kan få nogle hurtige tiltag, der virker lige med det samme, så den unge kan nyorientere sig og komme videre med sit liv, i modsætning til i dag, hvor han ikke rigtig kan tage arbejde, han ikke rigtig kan få en ny uddannelse, fordi han ved, at oppe over ham hænger en mørk sky.

Når alle de sager, han har samlet sammen, skal afgøres om et par måneder, så forventer han at få en frihedsstraf, og hvad er der ved at gå i gang med et arbejde, hvad er der ved at gå i gang med at finde sig en uddannelse, hvis der hænger en mørk sky, der siger, du muligvis skal ind og sidde 1 måned om 4 måneder? Det vil af-